

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror faktisk ikke, jeg er i stand til at føje mere til. Jeg synes, jeg har udtrykt meget klart, at den danske regerings udgangspunkt er, at vi bør fortsætte på en sådan måde, at alle 25 får lejlighed til at udtale sig, men forudsætningen for det er naturligvis også, at vi ved, hvad det er, vi skal stemme om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til hr. Morten Messerschmidt og går videre. Den næste er hr. Frank Aaen, og det er stadig væk til statsministeren.

Spm. nr. US 66

Frank Aaen (EL):

Det nej, som vi så i Frankrig til EU's forfatning, var jo helt tydeligt et nej til den nyliberalisme, der er selve grundlaget for forfatningen. Det er spørgsmålet om kapitalens frie bevægelighed, der sættes over alt andet, som blev udsat for kritik, og som også førte til nej i Frankrig.

Jeg synes, det er en helt forståelig bekymring i Frankrig, der er over beskæftigelsen og den sociale udvikling inden for EU. Jeg har forstået, at det også er det, der har fået SF, der jo er en del af det nationale kompromis sammen med regeringen og de andre jupartier, til at foreslå en social pagt.

Man kan jo sige, at det er en erkendelse af – sådan ser vi det i hvert fald i Enhedslisten – at forfatningen ikke er god nok på det område, at det er den frie bevægelighed for kapitalen, der er det vigtigste, og at hensynet til beskæftigelse og miljø er underordnet. Men vi anerkender da, at SF har rejst spørgsmålet, og derfor vil vi gerne vide, hvad statsministeren mener om det forslag fra SF's formand, hr. Villy Søvnald, om, at der skal laves en pagt, der sikrer beskæftigelse og social udvikling en højere placering i EU-samarbejdet.

Kl. 13.15

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan slet ikke skrive under på hr. Frank Aaens tolkning af det franske nej. Jeg tror i øvrigt, at vi skal lade det være op til franskmændene selv og den franske regering at udtrykke, hvordan de tolker det franske nej.

Jeg kan i hvert fald ikke på nogen som helst måde skrive under på, at den nye traktat skulle være en nyliberal traktat. Det kan jeg slet ikke på nogen som helst måde genkende. Det er hverken en liberal eller en konservativ eller en socialistisk traktat. Det er en ramme, og hvad der politisk kommer ud af den ramme afhænger af, hvem befolkningerne vælger til at være regeringer i de enkelte lande. Så enkelt er det.

Med hensyn til sådan en social pagt som en måde at løse det franske problem på: Det vil jeg slet ikke tage stilling til. Jeg synes, vi skal lade franskmændene give deres bud på, hvordan de synes, at det franske spørgsmål skal løses.

Frank Aaen (EL):

Nu synes jeg jo nok, at statsministerens udlægning er noget nationalt betinget. Det er jo dog en fælles traktat, der diskuteres, hvor vi i fællesskab i hele Europa må diskutere, hvad det er for en traktat og forfatning, og hvad indholdet er i den. Men jeg er da enig i, at det da er franskmændene selv, der skal bestemme, hvad de nu gør, og hvilke eventuelle forslag de har at stille.

Men jeg fik alligevel ikke rigtig noget svar på, om statsministeren vil se positivt på forslaget fra SF om at lave en pagt eller tage et andet initiativ, som sikrer, at beskæftigelse og den sociale udvikling kommer højere på dagsordenen. Selv om jeg ikke tror på, at sådan en pagt kan gennemføres med virkning uden en grundlæggende ændring af forfatningen, så synes jeg da alligevel, det er en debat, som statsministeren må forholde sig til.

Derfor vil jeg gerne høre: Hvad er statsministerens forslag til at lave sådan en pagt? Det er ikke for at sige, hvad franskmændene skal gøre og mene, men hvad mener statsministeren, når et af de partier, som statsministeren samarbejder med i den her sag, foreslår en sådan pagt?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er min opfattelse, at der allerede i forslaget til traktat ligger en kraftig styrkelse af de bestemmelser og de målsætninger, der er på det sociale og arbejdsmarkedsmæssige område, på en måde, som vi er fuldt tilfredse med fra dansk side. Så jeg ser personlig ikke noget behov for en yderligere styrkelse af de elementer. De ligger allerede i traktatforslaget, og det er i øvrigt også en af grundene til, at jeg synes, at traktaten som helhed repræsenterer et godt og afbalanceret kompromis.